

தேசோபகாரி இதழில் மருத்துவம்

By

சுபினா, சு. ஏ.

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், காரியவட்டம், திருவனந்தபுரம், கேரளா, இந்தியா.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தேசோபகாரி இதழ் இந்திய விடுதலைக்கு முன்பிருந்து இன்றுவரைத் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஓர் இதழாகும். அக்காலத்தில் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட நோய்களையும் அது தீர்ப்பதற்காக மருத்துவர்கள் கூறிய ஆலோசனைகளையும் இவ்விதழ்கள் வெளியிட்டுள்ளன. இக்கட்டுரை அக்காலத்தில் இவ்விதழ்களில் பதிவான நோய்களையும் நோய்தீர்க்கும் வழிமுறைகளையும் எடுத்துரைக்கிறது.

கலைச்சொற்கள்: தேசோபகாரி, வைசுரி, முதுமொழி. காலரா வலிப்பு.

முன்னுரை

திருவிதாங்கூர் எல்லைக்குள் 'றிங்கல் தெளபே ஐயர்' 1806-ம் ஆண்டு பிரவேசித்து ஊழியங்கள் மட்டும் அல்லாமல் வைத்தியம் முதலிய துறையில் சிறப்பாகச் சேவை செய்துள்ளார்கள். இந்த நிலையில் இறைப்பணி செய்து வந்த மிஷனரிகள் மருத்துவத் துறையில் ஆர்வம் காட்ட தொடங்கினர். தென்திருவிதாங்கூரிலிருந்து வெளிவந்த தன்னிகரற்ற தனிச் சிறப்பு பெற்றுத் திகழும் வரலாற்றுச் சுவடு தான் 1861-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த தேசோபகாரி, இவ்விதழில் காணப்படும் மருத்துவச் செய்திகளைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

தேசோபகாரி இதழில் மருத்துவ பணியின் தோற்றம்

திருவிதாங்கூரில் வாழ்ந்த மக்கள் அறியாமையால் நோய்வாய்ப்பட்டு எவ்விதமான மருத்துவமும் செய்யாமல் செத்துமாண்டு கொண்டிருந்தார்கள். அம்மக்களின் அறியாமை முதலில் மதமாக மாறியது. அந்த மதமே பின்னர் மருந்தாக மாறியது அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக இப்பொழுது அம்மக்கள் நோய்வாய்ப்பட்டால் தங்களுக்குத் தானே மருத்துவம் செய்யும் அளவிற்கு வளர்ச்சி பெற்றனர்.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்பது முதுமொழி. உலகின் வன்முறை மற்றும்

போர்கள் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் புயல், வெள்ளப் பெருக்கம், நிலநடுக்கம், ஆழிப்பேரலை போன்ற இயற்கை பேரிடர்களைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கை அதிகமாக மக்கள் மாண்டு இருப்பது நோய்களால் மட்டும் தான் என்பது வரலாற்று உண்மை. நோய்களின் பெருக்கத்தையும் நோய்களால் மனிதர் உயிர் இழப்பையும் தடுப்பதற்கு அருள்திரு. மீட்டர் ஜயரால் அழைத்து வரப்பட்ட டாக்டர் ஆர்ச்சபால்-ராம்சே என்பவர் 1838 மார்ச் என்பவர் ஆவார். இவர் மக்களின் நலனைக் கருதி ஒவ்வொரு ஊராகச் சென்று மக்களின் அறியாமை போக்கும் வகையில் அவர்களுடன் முதலில் கலந்து உரையாடினார். பின்னர் தேசோபகாரி இதழ் மூலம் மக்களின் மூட நம்பிக்கைகளை மாற்ற பல வழிமுறைகளில் போராடிய பின்னர், அவருடைய முதல் மருத்துவ ஊழியத்தை நெய்யூரில் தொடங்கி நடத்தினார்.

முதலில் கட்டப்படாத பழைய ஒரு கட்டிடத்தில் தான் மருத்துவ பணி தொடங்கியது. காலப்போக்கில்தான் சிறு சிறு கட்டிடங்களாக வைத்து மருத்துவமனையை தொடர்ந்து முன் கொண்டு சென்றனர். பின்னர், சித்த மருத்துவத்தின் முக்கியத்துவம், சித்த மருந்துகளால் ஏற்படும் நன்மைகளைக் குறித்தும் எழுதி, மக்கள் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ செய்தது. மூலிகைகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் மக்களின் தேவைகளையும்

அறிந்து வீட்டுக்கு ஒரு வைத்திய அறிவை உருவாக்கும் இதழாக இது செயல்பட்டது.

தேசோபகாரி இதழில் நோயும் அதை தீர்க்கும் வழிமுறைகளும்

பண்டைய காலத்தில் மக்கள் பலவகையான நோய்களால் அவதியுற்றனர். அதைத் தீர்க்க வழியில்லாமல் மாண்டு மடிந்தனர். மிஷனரிகளின் வருகையால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட நோய்களையும் நோய்தீர்க்கும் முறைகளையும் எடுத்துரைத்ததை தேசோபகாரி இதழ் பதிவாக்கியுள்ளது. இவ்விதழில் வெளிவந்த நோய்களையும் நோய்தீர்க்கும் முறைகளையும் இப்பகுதியில் காண்போம்.

காலரா (வாந்தி பேதி)

1935 முதல் 1950 வரையுள்ள காலத்தில் காலரா நோய் மிகவும் கொடிய நோயாக இருந்தது. ஒருவருக்கு நோய் வந்தால் அந்த கிராமத்தையே அழித்துவிடும் அளவிற்குத் தொற்று நோயாகப் பரவி யது. காலரா நோயானது பாக்டீரியாக்களால் ஏற்படும் தொற்றாகும். இது முக்கியமாக அசுத்தமான உணவு அல்லது நீரை உட்கொள்வதால் ஏற்படுகிறது. இந்த நோய் அனைத்து வயது மக்களையும் பாதிக்கிறது.

இந்த நோயைக் குணப்படுத்துவதற்காக மக்களுக்கு அதிக அளவில் இளநீர் குடிக்க கொடுத்தனர். மயக்க நிலை மாறி தெளிவாக வரவேண்டிய, இயற்கையோடு இணைந்து காணப்படும் பலவகை மூலிகை செடிகளை கொண்டு மக்களுக்கு மருந்துகள் கொடுத்தனர்.

வைசூரி

காலரா நோய் போன்ற ஒரு தொற்று நோயாகும் வைசூரி. இதனை அம்மை நோய் என்றும் கூறுவர். இந்நோய் ஏற்பட்டவர்கள் குருடராகவும் விகாரத்தோற்றமுடனும் காணப்பட்டனர். இந்த நோய் மரணத்துக்கு ஏதுவான நோயாகும். இந்த நோய் ஏற்பட்டால் உடல் வெப்பநிலை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும். உடல் முழுவதும் சிறுசிறு கட்டிகள் காணப்படும். இந்த நோய் வந்தவர்கள் உடனே தனிமைப்படுத்தப்

படுவார்கள். பின்னர் அவர்களை வேப்பிலையாலான படுக்கையில்தான் படுக்க வைப்பார்கள். உடல் முழுவதும் வேப்பிலையைக் கொண்டு உடல் முழுவதும் மூடுவார்கள். கடவுள் குத்தம் என்று சொல்லி இந்த நோயிலிருந்து விடுபட்டு வந்தவர்களைக் கோயில்களில் தீ மிதிக்க செய்வார்கள். வீடுகளில் உள்ளவர்கள், நோய்வாய்ப்பட்டாலோ, ஊரில் நோய்க்குறி காணப்பட்டாலோ, நோய்த்தடுப்பு முறையாக வீடுகளைச் சுற்றியுள்ள பகுதியையும் தூய்மைப்படுத்துவர். அதைப் போல வீடுகளின் வெளிப்புறமிருந்து நோய்க் கிருமிகள் வீட்டுக்குள் வராமல் வீட்டை பாதுகாக்கும் பொருட்டு, வீட்டின் முன்புறத்தில் வேப்பிலைகளைக் கொத்தாகக் கட்டி தொங்கவிடும் பழக்கமும் இருந்திருக்கிறது.

"இரவமோடு வேம்பு மனைச் செரி" (புறம் : 281)

இப்பழக்கம் இன்றும் கிராமப்புறங்களில் அம்மை நோய் கண்ட வீடுகளில் காணப்படுகிறது.

வாதம்

இது ஒரு கொடிய நோயாகும். மருத்துவமும் வைத்தியமும் உண்டு. வாத நோய் வந்தவர்களுக்கு மனநிலை மாற்றம், சுயவுணர்வுத் தடுமாற்றம், தலைவலி, குமட்டல், வாந்தி, தலைச்சுத்து, இரட்டை பார்வை, உடல் உணர்வு மாற்றம், தள்ளாட்டம் நடைபெறும் திடீரென ஏற்படக்கூடும். நன்னாரி வேர், ஊமத்தம் இலை, காட்டுக்கொடி இலை, சங்கிலி வேர் வெங்காயச் சாறு, குப்பைமேனி, முருங்கை பட்டை, வேம்பு குடைச்சை வலி இவற்றைச் சேர்த்து காய்த்து சேர்த்து திரவம் அல்லது எண்ணை காச்சி வலி உள்ள இடத்தில் நன்றாகத் தேய்த்து விட்டால் குணமடையும்.

வலிப்பு மருத்துவமும்

காக்கா வலிப்பு ஒரு கொடிய நோய். இந்த நோய் ஒரு அறிவுக்கெட்டாத நோயாகவே கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இது ஆங்கிலத்தில் (Epilepsy) என்னும் சொல்லால் அழைக்கப்படுகிறது. காக்கா வலிப்பு நோய் என்பது பேயோ இல்லாத தொற்றுநோயோ

இல்லை. மாறாக மூளையிலுள்ள சில முறைகேடான அறிகுறியாகும். பல்லாயிரக் கணக்கான நியூட்ரான் எனப்படும் உயிரறைகளால் ஆனது. இவைதான் ஒவ்வொரு செயலையும் கட்டுப்படுத்தி முறையான நெறியில் செலுத்துவதற்காக வந்து சேர்ந்து வேலை செய்கின்றன. இந்த நியூட்ரான்கள் அவைகளாவே உண்டு பண்ணும் ஒருவித மின்சக்தி மூளைக்குள்ளே சாதாரணமாக வெளியிடப்படாமல் அசாதாரண முறையில் வெளியிடும்போது வலிப்பு உண்டாகிறது. காக்கா வலிப்பை மூளையில் உள்ள மின்புயல் (Electric storm) என்பர். இதற்குக் காரணமாக, பிறக்கும் முன்போ, பிறக்கும் போதோ மூளையில் ஏற்படும் காயம், விபத்தினால் ஏற்படும் காயம், மூளையில் தொற்று நோய் கட்டிகள் அல்லது வேறு நோய்கள், போன்றவற்றைக் கூறுவர். இந்நோய் வந்தால் மருத்துவரின் ஆலோசனைப்படி சரியான அளவில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மருந்தை உட்கொள்ள வேண்டும். வகுப்புகள் அல்லது வலிப்புகள் வருவதை மருந்துகள் தடுக்கின்றன.

எய்ட்ஸ்

எய்ட்ஸ் நோய் என்பது ஒரு உயிர் கொல்லி நோயாகும். இந்த நோயிற்கு இதுவரை மருந்து எதுவும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இது தவறான உடலுறவு கொள்வதன் மூலம் ஏற்படுகிறது. ஒருவர் உடம்பில் இருந்து மற்றவர்களுக்கு இரத்தத்தை செலுத்துவதன் மூலமும் ஏற்படுகிறது. இந்த நோய் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர்களுக்குப் பரவக்கூடியது ஆகும். மனித வாழ்வில் “வரும் முன் காப்போம்,” என்பது முக்கியமாகும், இதன் படி, “எய்ட்ஸ்” என்று சொல்லப்படுகின்ற ஆட்கொல்லி நோயின் கொடுமையை எண்ணித் தடுப்பு முறையே முதல் மருத்துவமாகக் கூறப்படுகின்றது. வள்ளுவரின் ஓர் ஆழமான சிந்தனையில் எதையும் வருமுன் காப்பதுதான் மாமருந்தாகும் எனக்கூறி, அவ்வாறு காக்காவிட்டால் நெருப்பு முகத்து நிற்ற வைக்கோல் போர் போல், அவன் வாழ்க்கை அழிந்துவிடும் என்பதை

“வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்” (435) என்ற குறளில் குறிப்பிடுகிறார்.

மாலைக்கண்

மாலைக்கண் நோய் என்பது இரவில் கண் பார்வை பார்க்க இயலாது. இந்த நோயினால் இரவிலும் மங்கிய வெளிச்சத்திலும் பார்வை இழக்கின்றனர். இந்த நோய் வைட்டமின் ஏ அடங்கிய உணவு குறைப்பாட்டினால் ஏற்படுகிறது. கீரை வகைகள், பப்பாளி, மஞ்சள் நிற பழங்கள், தக்காளி, கேரட் போன்ற மஞ்சள் நிற காய்கறிகள், பால், பாலினாலான பண்டங்கள், குடலிறைச்சி, மீன் ஆகியவை தினமும் உட்கொண்டு வந்தால் இந்த நோயை தடுக்க இயலும்.

மாரடைப்பு

மாரடைப்பு நோய் என்பது இதய தசைகளுக்கு ரத்தம் கொண்டு செல்லும் குழாய்கள் சுருங்கும் போது இதயத்தில் இருந்து தேவையான அளவு ரத்தம் குறைவதால் ஒழுங்கற்ற இதய துடிப்பு ஏற்படுகிறது அல்லது துடிப்பு நின்று விடுகிறது. இவ்வாறு மாரடைப்பு நோய் ஏற்படுகிறது. நாலடியார் பாடல் 29, திருமந்திரம் பாடல் 148, கம்பராமாயணம் பாடல் 592 ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செய்திகளைக் கொண்டு இந்நூல்களில் மாரடைப்பு நோய் பற்றிய செய்திகள் இருப்பதை அறியலாம். இந் நோய்வருவதற்கான காரணமாக அளவுக்கு மீறின கொழுப்பு, அதிக அளவு ரத்த அழுத்தம், புகைப்பிடித்தல், உடலின் எடை அளவு அதிகமாக இருத்தல், கடினமான வேலை செய்தல் போன்றவற்றைக் கூறுகின்றனர். உடம்பில் வியர்வையின் அளவு அதிகமாக இருத்தல். இதயத்தில் வலி பொதுவாக இடது கை பக்கம் வருதல், கழுத்துப் பின்பகுதியில் வலி வருதல் போன்றவை நோயின் சில அறிகுறிகள் ஆகும்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் உணவு பழக்கங்கள் உடற்பயிற்சியின் மூலம் இந்நோய் அதிக அளவு ஏற்படப்படவில்லை. கோபம் உணர்ச்சிவசப்படல், மது அருந்துதல், கொழுப்பு சார்ந்த உணவு, மாமிச உணவு, எண்ணெய்,

நெய், தேங்காய் இவை குறைவாக சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். போன்றவற்றை இவ்விதம் கூறுகிறது.

தேசோபகாரி இதழானது 1951, 1960, 1962, 1988, 1996 ஆம் ஆண்டுகளில் வந்த இதழ்களின்கண் சிகிச்சை பிரிவு கூச்சப் பார்வை ஒற்றைக்கண் குறித்த செய்திகள், மேலும் அறுவை சிகிச்சை, பிரிவு சிறப்பு மருத்துவம் பற்றிய செய்திகளும் அவற்றைக் குணப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளையும் எடுத்துரைக்கிறது.

மருத்துவ வகைகளான முருங்கை மரத்தின் தன்மை, முருங்கை மரத்தின் குணங்கள், வெங்காயப் பூண்டு மருந்தாக மாறும் முறைகள், நோய்த் தடுக்கும் முறைகள் இவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் இந்த இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. 1994 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாத வெளிவந்த இதழில் வாய் துர்நாற்றம், வாய் துர்நாற்றத்தின் காரணம், அவற்றைப் போக்கும் வழிமுறைகள் போன்ற செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

மேலும் 1950, 1988, 1994, 1997 ஆண்டுகளில் வெளிவந்த இதழில் தொற்று நோய்கள், மகளிர் சிகிச்சை, மகப்பேறு மருத்துவம், கருவுற்ற பெண்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய வழிமுறைகளைக் குறித்தும் அவற்றில் உண்டாகும் சிக்கல்கள் குழந்தைகளுக்கான உணவு முறைகள், வெள்ளைப்படுதல், போன்ற நோய்கள் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதைத் தொடர்ந்து சித்த மருத்துவ முறைகளான அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தக்கூடிய மருந்துகள், நோய் தடுப்பு முறைகள், ஹோமியோபதி மருத்துவம், கால்நடை மருத்துவம் நீரினால் ஏற்படும் நோய்கள் குறித்த செய்திகள், மருந்துகளால் ஏற்படும் பயன்பாடுகள் அதன் பின் விளைவுகள் போன்ற செய்திகளைப் பற்றியும் இவ்விதங்கள் விவாதித்துள்ளன.

வெளி நாடுகளில் இருந்து மருத்துவ குழுவினர் வருகை

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலிருந்து டாக்டர் எட்ரீ ஆலன். திருமதி ஆன் ஆலன் போன்ற

சிறப்பு மருத்துவ குழுவினர் நெய்யூர் மருத்துவமனைக்கு வருகை தந்துள்ளனர். மேலும் இது தொடர்ந்து மேற்கு ஜெர்மனி நாட்டிலிருந்து கிறிஸ்டோபால் பிளின்டன் ஆவார்கள் கண்துறை வைத்து நிபுணரும் பிளாஸ்டிக் சர்ஜன் கொண்ட குழு கண் வைத்தியமும் பத்து நாட்களுக்கு மேல் தங்கி இருந்து மக்களுக்குத் தேவையான மருத்துவ ஆலோசனை மருத்துவ சிகிச்சை போன்றவைகளை அழித்தனர் என்பதை இவ்விதங்கள் பதிவாக்கியுள்ளன.

நல்ல ஆரோக்கியமான வழிமுறைகள்

தேசோபகாரி இதழ் வழியாக நம் உடல் என்பது இறைவன் வாழ்கின்ற ஆலயம் எனவே புனிதமாகக் கருதி உள்மும் புறமும் சுத்தமாகவும் சீராகவும் வைத்திருப்பது நமது கடமையாகும். நம் உடல் ஆரோக்கியத்தின் வாசலான வாயை எப்பொழுதும் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். நாக்கை அடக்கி ஆள வேண்டும். நாம் உயிர் வாழ வேண்டுமாயின் முச்சு விடுதலை அவசியம். தினமும் உடற்பயிற்சி செய்வதன் மூலம் நம் உடலை ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்ள முடியும். இயற்கையில் கிடைக்கும் காய்கறிகளைச் சமைத்து உண்ண வேண்டும். பசித்தப் பின்னரே உணவு உண்ண வேண்டும். குழந்தைப் பருவம் முதல் உப்பு, சீனி மசாலா பொருட்களை மிகவும் குறைவாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வருந்தும் போது அதிகம் பேசுவதையும் சிந்திப்பதையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

10 முதல் 15 நிமிடங்கள் உடற்பயிற்சி செய்தல் வேண்டும். தினமும் 8 முதல் 10 கப் தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும் உணவு அருந்துவதற்குத் தனி நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டும். நாம் அதிகம் விரும்பும் உணவை அளவுக்கதிகமாக உண்ணக்கூடாது. உடலுக்கு வேண்டிய ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும். தினமும் 8 மணி நேரம் அல்லது ஆறு மணி நேரமாவது தூங்க வேண்டும். குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் சேர்ந்திருந்து உணவு உண்டு மனசு விட்டு பேச வேண்டும். போன்ற செய்திகளை இவ்விதழில் காணலாம்.

முடிவுரை

“நோய் நாடி நோய்முதல் நாடி அதுவே தணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்” என்பார் திருவள்ளுவர். அதற்கேற்ப நோயை அறிந்து அதற்குரிய காரணத்தைத் தெளிவாகக் கண்டறிந்து நோய் தீர்க்கும் மருந்துகள் செய்ய

வேண்டும் என்பது இதன் பொருளாகும். தேசோபகாரி இதழ் அந்த காலக்கட்ட மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், மருத்துவ முறைகள், அதற்கான சிகிச்சைகள், அதை தடுக்கும் முறைகள் ஆகியவற்றைக் எடுத்துரைத்து விழிப்புணர்வு கொடுக்கும் வகையில் செயல்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

காசுமான் மீ. புலவர், திருக்குறள் தெளிவுரை காசுமான் பதிப்பகம், மார்த்தாண்டம், தமிழ்நாடு, 2018.

சந்திரா ராஜ்மோகன், நாலடியார் மூலமும் உரையும், கௌரி பதிப்பகம், திரிச்சி, தமிழ்நாடு, 1999.

சண்முகவேலு. ம. சித்த மருத்துவ நோய், கௌரா பதிப்பகம், சென்னை, தமிழ்நாடு, 2005.

தேசோபகாரி இதழ்கள், தமிழ்நாடு, 1981-2000.

புலியூர் கேசிகன், புறநானூறு மூலமும் உரையும், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை, தமிழ்நாடு, 2019.

To cite this article

Subina, S. A. (2022). தேசோபகாரி இதழில் மருத்துவம். *Sparkling International Journal of Multidisciplinary Research Studies*, 5(4), 16-20.

ABOUT THE AUTHOR

Subina, S. A. is a Ph.D Research Scholar under the guidance of Dr.Hepsy Rose Mary, A. in the Department of Tamil, University of Kerala, Kariavattom campus, Thiruvananthapuram, Kerala. She got her B.A and M.A Degree from Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli, Tamil Nadu and got M.Phil degree from University of Kerala. She is the one of the brightest student in the Department of Tamil. She has regularly participated and presented papers in the National and International Seminars. She has published many article in her credit.
